

1) Ζωηρός, δύστροπος, δυσμεταχείριστος Ἡπ (Ζαγόρ.) Μακεδ. (Βλάστ.) Στερελλ. (Αίτωλ.): Πιδί βουμπίρ' κοντάτωλ. Ἀργεῖα βουμπίρ' κα Βλάστ. 2) Ὁ ἀπολέσας τοὺς γονεῖς του και καταστάς ὁρφανὸς ἐπὶ παιδίου Στερελλ. (Γαρδίκ.) 3) Ἀσθενής, καχεκτικός Θεσσ. (Νευρόπ.)

βόμπυκας ὁ, ἀμάρτ. βόβυγας Κύθν. βέμπ' κας Στερελλ. (Καλοσκοπ.) μπέμπ' κας Εὗβ. ("Ακρ.") βόμπυκο Ἀπουλ. (Καλημ.) βούμπυκο Ἀπουλ. (Κοριλ.) βούμπυκο Ἀπουλ. (Κοριλ.) βούμπακος Κύπρ.

'Εκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. βόμπυνξ. Πβ. Ἡσύχ. «βόμπυκες... εἶδος ζώου πτερωτοῦ κατὰ σφῆκα».

Εἰδος ἐντόμου διπτέρου μεγαλυτέρου ἀπὸ τὸν σφῆκα βομβοῦντος κατὰ τὴν πτήσιν ἐνθ' ἄν.: "Ἐκεσε ὁ βόβυγας μέσ' το ὅπιτι το ἐποθάνατο οὖλοι Κύθν. Συνών. βομπύκι. Πβ. μπούμπουρας.

βομπύκι τό, ἀμάρτ. μπιμπύκ' Εὗβ. ("Ακρ.)

'Εκ τοῦ οὐσ. βόμπυκας.

Βόμπυκας, ὁ ίδ.: Τὰ μπιμπύκα μᾶς φάγαν τὰ μιλισσα.

***βομπυκίζω**, βομπατάζω Κύπρ. βονμποντάζω Κύπρ.

'Εκ τοῦ οὐσ. βόμπυκας.

Βομβῶ: Οὔλ-λην νύχταν 'ἐν ἐτδοιμήθηκα, γεατὶ ἐβονμπατάζαν μέσ' τ' ἀφκαμά μον τὰ κουνούπηκα. Συνών. βαβούραζω 1, βάζω (Ι) 4 δ.

***βομπύκισμαν** τό, βονμπάτδισμαν Κύπρ. βονμπούτδισμαν Κύπρ.

'Εκ τοῦ οὐσ. *βοιπυκίζω.

Ο βόμβος ὁ παραγόμενος ὑπὸ ἐντόμου.

βόντινα ἡ, βόδινα Θράκ. (Μάδυτ.) Ιμβρ. βόντινα Ἡπ. Ίων. (Κρήν.) Σαμοθρ. βόδινα Ἡπ. Θράκ. (ΑΙν.) Λήμν. βόδινα Θράκ. (Μάδυτ.) Νάξ. βόδινον τό, Θράκ. (ΑΙν.)

Πιθανῶς ἐκ τοῦ Σλαβ. νοδνα = ύδροδοχεῖον.

1) Εἰδος πέπονος συνήθως ἐπιμήκους σχήματος Ἡπ. Θράκ. (ΑΙν. Μάδυτ.) Ίων. (Κρήν.) Ιμβρ. Νάξ. 2) Εἰδος κολοκύνθης μεγάλου μεγέθους και χρώματος κιτρίνου Σαμοθρ.

βόξα ἡ, Καππ.

Αγγώστου ἔτύμου.

Τὸ φυτὸν μάραθον.

βοούρα ἡ, Κάρπ.

'Εκ τοῦ οὐσ. βοή, δι' ὁ ίδ. βουή, και τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ούρα.

Θόρυβος μέγας, ὀχλαγωγία. Συνών. βαβούρα 1, βαβούρανγά.

βορδά ἡ, Χίος.

Τὸ ἀρχ. οὐσ. βορά.

Τροφή.

βόρα ἡ, Πόντ. (Οἰν.) ἀβόρα Πόντ. (Σινώπ.) ἐβόρα Πόντ. (Άμισ. Κοτύωρ. Κρώμν. Τραπ. Χαλδ.) ἡβόρα Πόντ. (Ζησιν. Κερασ. Κοτύωρ. "Οφ. Τραπ.) ληβόρα Πόντ. (Κερασ.) ἀβόρας ὁ, Πόντ. (Σινώπ.)

'Εκ τοῦ οὐσ. βορίζω, παρ' ὁ και ἐβορίζω και ἡβορίζω, ὅθεν οἱ τύπ. ἐβόρα και ἡβόρα. Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ ίδ. ΓΧατζιδ. MNE 1, 76. Τὸ ἀβόρα και ἀβόρας

κατὰ τὸ συνών. ἀέρας και ἀέρα Πβ. και ἈνθΠαπαδόπ. ἐν 'Αρχ. Πόντ. 16 (1951) 4.

1) Ἄήρ, ἄνεμος (ἐν τῇ σημ. ταύτῃ τὸ ἀρσεν. ἀβόρας) Πόντ. (Σινώπ.) 2) Καιρὸς δροσερός, δροσιά Πόντ. (Κοτύωρ. Οἰν. "Οφ. Σινώπ. Τραπ.): Παιώνια βόρας Οἰν. Ὁσῆμερο ἐν' ἡβύρα "Οφ. || Φρ. Πηρε βόραν ἡ καρδία μον (ἐπὶ ψυχικῆς γαλήνης, εὐχαριστήσεως) Οἰν. Ἐσῆβεν ἐναν βόραν 'σ σὴν καρδία μ' (συνών. τῇ προηγουμένῃ) Τραπ.

3) Τόπος δροσερός ώς ὑπόσκιος, σκιερός Πόντ. (Άμισ. Κερασ. Κοτύωρ. Κρώμν. "Οφ. Σινώπ. Τραπ. Χαλδ.): Ντό στέκοντες 'σ σὸν ἥλεν, ἀς πάμε κάθοντες 'σ σὴν ἐβόραν Τραπ. Χαλδ. Ἐστάθα 'σ σὴν ἐβόραν κ' ἐπίδρωσα (έξιδρωσα) Τραπ. Κομάται 'σ σὴν ἐβόραν Χαλδ. || Παροιμ. φρ.

Φαεῖν, ποτίν, ἀνάπαυσιν κ' ἐβόραν καλωσύναιν (ἐπὶ πλησμονῆς βιοτικῶν ἀγαθῶν και μακαρίας ἀπολαύσεως αὐτῶν) Τραπ. || Παροιμ. Ἀλλοι κάμνουνε 'σ σὸν ἥλον και ἄλλοι τρώγοντες 'σ σὴν ληβόραν (ἄλλοι μοχθοῦν και ἄλλοι ἀπολαμβάνουν τοὺς κόπους των) Κερασ. 'Σ σὸν ἥλον ἡτσαν 'κ' ἐκαμεν, οὐδὲ 'σ ἐβόραν ἐφαγεν (δοτις δὲν εἰργάσθη ὑπὸ τὸν ἥλιον, δὲν ἐφαγεν ὑπὸ τὴν σκιάν, ἐπὶ ὀκνηροῦ) Κρώμν. || Ἀσμι.

'Ο πρόσωπο σ' τραντάφυλλον, ἡ κάρδα σ' ἐν' ἐβόρα, μυρίσκουμαι τραντάφυλλον, κοιμοῦμαι 'σ σὴν ἐβόραν Κρώμν. 4) Ἡ δοισθεν ἀντικειμένου σχηματιζομένη σκιά Πόντ. (Κρώμν. Τραπ. Χαλδ.): Ἀσμι.

Πουλλίν πετᾶ 'σ σὸν οὐρανόν, 'σ σὴν γῆν εὐτάξει ἐβόραν (εὐτάξι = κάμνει) Κρώμν.

βοράζω ἀμάρτ. ἐβοράζω Πόντ. ("Οφ.)

'Εκ τοῦ οὐσ. βόρα, παρ' ὁ και ἐβόρα.

Αναρρίπτων εἰς τὸν πνέοντα ἀέρα χωρίζω τὸν σίτον ἀπὸ τὰ ἄχυρα, λικμῶ. Συνών. ἀνεμίζω (Ι) Α 3, βορίζω Β 3.

βόρακας ὁ, σύνηθ.

'Εκ τοῦ λογίου οὐσ. βόρας.

Τὸ διβορικὸν νάτριον χρησιμοποιούμενον τῇ χαλκευτικῇ εἰς συγκολλήσεις και ἐν τῇ οίκιακῇ οίκονομίᾳ μετὰ τῆς ἀμυλόκολλας πρὸς στῖλβωσιν ἀσπρορρούχων. [**]

βορατεγά ἡ, ἀμάρτ. ἀδορατεγά Κύπρ.

'Εκ τοῦ οὐσ. βόρατο κατὰ τὰ εἰς -εὰ ὁν. φυτῶν.

Τὸ φυτὸν βόρατο, ὁ ίδ.

βόρατο τό, Καππ. βόροτο Καππ. ἀβόρατος ὁ, Κρήτ. Κύπρ. ἀβόραδος Κρήτ. ἀόρατος Κύπρ.

'Εκ τοῦ μεταγν. οὐσ. βόρατον.

Τὸ φυτὸν ἀρκευθος ἡ Φοινική (Juniperus Phoenicea) τοῦ γένους τῆς ἀρκεύθου (Juniperus) τῆς τάξεως τῶν κωνοφόρων (Coniferæ). Συνών. βορατεγά. 'Η λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Ἀόρατοι και ὡς τοπων. Κύπρ. [**]

βορατούδι τό, ἀμάρτ. ἀδορατούν Κύπρ.

'Εκ τοῦ οὐσ. βόρατο και τῆς ὑποκοροστικῆς καταλ. -ούδι.

Μικρὰ ἀρκευθος. 'Η λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Ἀορατούδικα και ὡς τοπων. Κύπρ.

βόρβα ἡ, Πελοπν. (Μάν.)

'Εκ τοῦ οὐσ. βορβός.

Εἰδος λαχάνου: Γνωμ. Βορβός κ' ἡ βόρβα λάχανα και τὸ σπανάκι βόταρο και δλα τ' ἄλλα χόρτα.

βορβάκι τό, ἀμάρτ. βαρβάκι Σίφν. Χίος.

'Εκ τοῦ οὐσ. βορβός και τῆς παραγωγικῆς καταλ. -άκι.

